

rotel 1

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts dom den 21 juni 2012 i mål nr B 1925-05, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 3)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Berndt Berger
Riksenheten mot korruption
Box 70296
107 22 Stockholm

Klagande (Tilltalad)

BO Göran Brömster, 500615-8579
c/o Elise Brömster
Manhemsvägen 7 C
914 41 Rundvik

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Christer R Jonsson
Box 45
901 02 Umeå

SAKEN

Grovt bokföringsbrott m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sid. 2

HOVRÄTTENS DOMSLUT (Bo Brömster)

1. Med undanröjande av tingsrättens dom såvitt avser ansvar för skattebrott avvisar hovrätten åtalet i den delen.
 2. Hovrätten ändrar tingsrättens dom i övriga delar enligt följande.
 - a) beträffande åtalspunkterna 1. och 2. dömer hovrätten Bo Brömster endast för bokföringsbrott, grovt brott, enligt 11 kap. 5 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2005 och inte för försvårande av skattekontroll.
 - b) Hovrätten bestämmer påföljden för brotten enligt a) samt för bestickning enligt 17 kap. 7 § 2 st i lydelse före den 1 juli 2012 till fängelse ett år.
 3. Christer R Jonsson får ersättning av allmänna medel med 88 493 kr. Av beloppet avser 70 794 kr arbete och 17 699 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts dom den 21 juni 2012 i mål nr B 1925-05, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 3)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Berndt Berger
Riksenheten mot korruption
Box 70296
107 22 Stockholm

Klagande (Tilltalad)

LEIF Göran Djärv, 491212-9014
Storgatan 122
903 34 Umeå

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Kari Wergens
Box 226
901 05 Umeå

SAKEN

Mutbrott

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sid. 4

HOVRÄTTENS DOMSLUT (Leif Djärv)

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom i ansvarsdelen på så sätt att hovrätten bestämmer påföljden för mutbrott enligt 20 kap. 2 § 1 st 3 p brottsbalken i lydelser före den 1 juli 2012 till villkorlig dom och 120 dagsböter å 250 kr.
 2. Hovrätten fastställer tingsrättens dom vad avser betalningsskyldighet till staten.
 3. Kari Wergens får ersättning av allmänna medel med 65 078 kr. Av beloppet avser 50 922 kr arbete, 1 140 kr tidspillan och 13 016 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts dom den 21 juni 2012 i mål nr B 1925-05, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 3)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Berndt Berger
Riksenheten mot korruption
Box 70296
107 22 Stockholm

Klagande (Tilltalad)

LARS GÖRAN Lindgren, 580213-8577
Backenvägen 42 A
903 54 Umeå

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Leif Gustafson
Box 5153
102 44 Stockholm

SAKEN

Mutbrott

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sid. 6

HOVRÄTTENS DOMSLUT (Lars-Göran Lindgren)

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom i ansvarsdelen på så sätt att hovrätten bestämmer påföljden för mutbrott enligt 20 kap. 2 § 1 st 3 p brottsbalken i lydelse före den 1 juli 2012 till villkorlig dom och 100 dagsböter å 250 kr.
 2. Hovrätten fastställer tingsrättens dom vad avser betalningsskyldighet till staten.
 3. Leif Gustafson får ersättning av allmänna medel med 90 086 kr. Av beloppet avser 52 785 kr arbete, 7 980 kr tidspillan, 11 304 kr utlägg och 18 017 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.
-

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Bo Brömster har, som han slutligen bestämt sin talan, yrkat att hovrätten avvisar åtalen för skattebrott samt ogillar åtalen avseende bokföringsbrott, försvårande av skattekontroll och bestickning. I andra hand har han yrkat att hovrätten dömer honom för skattebrott, ej grovt brott, avseende löneinkomster om 200 000 kr för vart och ett av de år åtalen omfattar. Han har yrkat att hovrätten i vart fall sänker fängelsestraffets längd väsentligt.

Leif Djärv har yrkat att hovrätten ogillar åtalet för mutbrott och åklagarens yrkande om förverkande. Oavsett om hovrätten dömer honom för mutbrott eller för skattebrott enligt det alternativa gärningspåståendet har han yrkat att hovrätten bestämmer påföljden till villkorlig dom och böter.

Lars-Göran Lindgren har yrkat att hovrätten ogillar åtalet för mutbrott och yrkandet om förverkande, men har medgett att hovrätten dömer honom för skattebrott. Han har vidare, oavsett om hovrätten dömer honom för mutbrott eller för skattebrott, yrkat att hovrätten bestämmer påföljden till villkorlig dom och böter.

Åklagaren har avstått från att yttra sig särskilt över Bo Brömsters avvisningsyrkande, men för envar av de tilltalade motsatt sig ändring av tingsrättens dom.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Åtalen för bestickning och muta (Bo Brömster, Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren)

Utredning m.m.

I hovrätten har utredningen varit densamma som vid tingsrätten. De förhör som hölls vid tingsrätten har lagts fram genom uppspelning av ljud- och bildupptagningarna vid tingsrätten.

Det antecknas att den förteckning som i tingsrättens dom tagits in på sid. 10, under åtalspunkten 4, rubriken Bilaga 1 är felaktig i vissa delar. Åklagaren har i den delen angett att belopp och tider har justerats sedan kontoutdragen från Barclays bank gåtts igenom och detta har lett till de belopp som anges i respektive stämningsansökan. Till förtydligande har han tillagt beträffande åtalet mot Leif Djärv att denne fick inbetalningar till och med september 2005 och beträffande åtalet mot Lars-Göran Lindgren att denne fick den sista inbetalningen i januari 2005. Hovrätten anmärker vidare att den sista kolumnen i tingsrättens dom på sidan 10 ska rätteligen avse Lars-Göran Lindgren.

Hovrättens bedömning

Lagstiftningen om mutbrott och bestickning har ändrats den 1 juli 2012 i vissa avseende, bl.a. har bestämmelserna samlats i 10 kapitlet brottsbalken. Hovrätten har att tillämpa reglerna i dess lydelse före lagändringarna. I 20 kap. 2 § brottsbalken stadgades, såvitt nu är aktuellt, att arbetstagare som, för sig själv eller för annan, tar emot, låter åt sig utlova eller begär muta eller annan otillbörlig belöning för sin tjänsteutövning döms till böter eller fängelse högst två år. Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. I 17 kap. 7 § brottsbalken stadgades att den som till arbetstagare eller annan som avses i 20 kap. 2 § brottsbalken lämnar, utlovar eller erbjuder, för denne själv eller annan, muta eller annan otillbörlig belöning för tjänsteutövningen, döms för bestickning till böter eller fängelse i högst två år. Genom en lagändring som trädde i kraft den 1 juli 2004 infördes en särskild straffskala för grova brott, nämligen fängelse lägst sex månader och högst sex år.

Bestämmelserna om bestickning och mutbrott utgör olika sidor av samma gärning. För straffansvar krävs att det är fråga om en muta eller annan otillbörlig belöning. Varje förmån som kan påverka mottagaren att utföra sitt arbete eller uppdrag på ett för givaren fördelaktigt sätt har ansetts utgöra en belöning. För straffansvar krävs vidare att belöningen har samband med mottagarens utövande av sitt arbete eller uppdrag. Däremot krävs inte att förmånen har samband med en viss åtgärd av arbetstagaren, dvs. att den syftar till en oriktig åtgärd eller att givaren faktiskt får en fördel. Vad som i

stället krävs är att förmånen lämnas under sådana omständigheter att det finns anledning att befara att den kan påverka hur mottagaren utövar sitt arbete eller uppdrag. Om mottagaren har möjlighet att aktivt eller passivt i sin anställning gynna givaren föreligger ofta samband mellan förmånen och arbetets eller uppdragets utövande. Det krävs inte att den gynnande åtgärden omfattas av mottagarens formella behörighet, utan det är tillräckligt att mottagaren i sin anställning faktiskt kan utöva inflytande på åtgärden på ett sätt som främjar givarens intresse. För straffbarhet krävs vidare att belöningen är otillbörlig. Vad som avses med otillbörlig får avgöras genom en samlad bedömning med hänsyn till omständigheterna i varje enskilt fall. Om transaktionen typiskt sett är ägnad att påverka mottagarens tjänsteutövning, vilket ofta är fallet om förmånen har ett högt ekonomiskt värde, bör den anses som otillbörlig.

Bo Brömster har uppgett att han haft endast yrkesmässiga relationer med Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren. Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren har bekräftat den omständigheten. Hovrätten delar tingsrättens bedömning att åklagaren visat att både Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren haft sådana befattningar och arbetsuppgifter hos sin arbetsgivare att de direkt eller indirekt kunnat gynna AFAB och Bo Brömster.

Åklagaren har gjort gällande att Bo Brömster betalat de belopp åtalen omfattar till Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren med Tilia och Bo Lind som mellanhand. Detta ska ha gått till så att AFAB betalat "License fee" - fakturorna till Tilia och att Bo Lind därefter tagit ut pengarna från Tilias konto i Barclay bank – eller i vissa fall via sitt eget konto i First Direkt Bank – och gjort checkinsättningar på Leif Djärvs och Lars-Göran Lindgrens konto i Barclay bank. Hovrätten anser att åklagaren genom den åberopade bevisningen i form av kontoutdrag och dokumentunderlag har visat att det rent faktiskt förhåller sig så med penningströmmarna.

Bo Brömster har invänt att "License fee"- fakturorna avsåg ersättning till Bo Lind för tjänster åt AFAB och att han saknar kännedom om hur Bo Lind sedan hanterat pengarna. Enligt hovrättens uppfattning har åklagaren visat att "License fee"- avtalet som Bo Brömster lämnade till Skatteverket är antedaterat. Av de förhör som hölls med Bo Lind under förundersökningen och den utredning som i övrigt lagts fram kan vidare

den slutsatsen dras att den person som undertecknat avtalet för Tiliäs räkning, James Pattersson, inte haft någon formell behörighet att företräda Tilia. Det kan vidare konstateras att de uppgifter Bo Brömster lämnat om de tjänster Bo Lind skulle ha utfört för AFAB:s räkning har varit oprecisa och att det inte funnits några spår av dessa tjänster i den utredning som ligger till grund för åtalet. Att Bo Brömster inte bara varit medveten om att betalningarna för fakturorna skulle fördelas mellan Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren utan att det också varit hans avsikt framgår bland annat av de handlingar som tagits i beslag hos honom och som innehåller instruktioner till Bo Lind. Det anförda innebär att hovrätten anser att åklagaren har motbevisat Bo Brömsters invändning att han saknat kännedom om utbetalningarna till Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren.

De betalningar som gjorts till Leif Djärvs och Lars-Göran Lindgrens konton har skett månadsvis och varje gång med belopp som ger intryck närmast av någon form av anställningsförhållande. Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren har beträffande ersättningarna lämnat knapphändiga och okontrollerbara uppgifter om det engelska bolag som enligt deras uppgifter låg bakom utbetalningarna. De har inte heller kunnat visa något material som ger stöd för deras påstående om att de utfört det relativt omfattande arbete de gjort gällande och som skulle motivera den aktuella ersättningen. Vidare har all kontakt med det engelska bolaget enligt deras egna uppgifter skett med Bo Brömster som mellanhand. Slutligen måste konstateras att det framstår som obegripligt om Bo Brömster skulle ge Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren sådana ersättningar som det är fråga om utan att de fått klart för sig var pengarna kom ifrån. Det anförda innebär att hovrätten anser att det är ställt utom rimligt tvivel att envar av Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren har vetat om att det är Bo Brömster som står bakom betalningarna. Det är uppenbart att ersättningarna är att anse som otillbörliga belöningar som har samband med deras tjänsteutövningar.

Sammanfattningsvis delar hovrätten tingsrättens bedömning att åklagaren har styrkt åtalet mot Bo Brömster för bestickning samt mot Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren för mutbrott. Med hänsyn till de sammanlagda beloppens storlek och det systematiska förfarandet bör brotten anses som grova.

Bokföringsbrott och försvårande av skattekontroll, åtalspunkterna 1 och 2 (Bo Brömster)

I hovrätten har utredningen varit densamma som vid tingsrätten. Förhören med Bo Brömster och Marlene Engman Karlsson har lagts fram genom uppspelning av ljud- och bildupptagningarna vid tingsrätten.

Åtalet för bokföringsbrott i AFAB

Som framgår av hovrättens bedömning när det gäller åtalet mot Bo Brömster för bestickning har hovrätten funnit att "License fee" – fakturorna är osanna. Hovrätten delar vidare tingsrättens bedömning, på av tingsrätten anförda skäl, att det kan hållas för visst att även de av Tilia utställda och bokförda konsultfakturorna är osanna, eftersom de inte motsvaras av någon verklig affärshändelse, samt att fakturan från RC Ljud & Bild AB är förfalskad. Som tingsrätten framhållit visar utredningen att såväl fakturorna som betalningsallegaten har tillkommit och bokförts för att dölja Bo Brömsters egna uttag ur rörelsen samt de utbetalningar som gjorts till Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren. Bo Brömster ska således dömas för fyra fall av bokföringsbrott under åtalspunkten 1. Brotten bör, som tingsrätten funnit, bedömas som grova.

Åtalet för bokföringsbrott i BTMAB

Hovrätten delar tingsrättens bedömning, på av tingsrätten anförda skäl, att det kan hållas för visst att de av Trucknet utställda fakturorna är osanna, eftersom de inte motsvaras av någon verklig affärshändelse. Hovrätten anser vidare att den utredning som lagts fram av åklagaren visar att även fakturan från Bo Lind, avseende juridisk rådgivning, är osann. Hovrätten delar även bedömningen att syftet med fakturorna varit att dölja uttag ur rörelsen. Bo Brömster ska således dömas för två fall av bokföringsbrott under åtalspunkten 2. Brotten bör, som tingsrätten funnit, bedömas som grova.

Åtalet för försvårande av skattekontroll, grovt brott

Bo Brömsters förfarande innefattar också, som tingsrätten funnit, brotten försvårande av skattekontroll, grovt brott. Fråga uppkommer emellertid om han ska dömas även för sådant brott i s.k. brottskonkurrens. Före den 1 juli 2005 korresponderade straffskalan

för bokföringsbrott, grovt sådant, och straffskalan för försvårande av skattekontroll, grovt brott, vilket innebar att det inte förelåg något formellt hinder mot att döma för båda brotten i konkurrens. I förarbetena till lagändringen den 1 juli 2005, då det särskilda brottet grovt bokföringsbrott infördes och straffmaximum skärptes, uttalades att ansvar för grovt bokföringsbrott som regel bör konsumera ansvar för försvårande av skattekontroll, även när sistnämnda brott är att bedöma som grovt (se prop. 2004/05:69 s. 31 f). Hovrätten har visserligen att tillämpa 11 kap. 5 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2005. Allmänna straffrättsliga principer talar emellertid mot att tillämpa bestämmelserna på ett sådant sätt att Bo Brömster döms för fler brott än vad som hade varit fallet om den om den nya lagstiftningen hade tillämpats. Han bör därför inte dömas särskilt för brottet försvårande av skattekontroll, utan endast för bokföringsbrotten.

Skattebrott, åtalspunkt 3 (Bo Brömster)

I målet har upplysts att Bo Brömster hos Skatteverket påförts skattetillägg för taxeringsåren 2003-2005 med 264 472 kr, 374 885 kr och 258 560 kr. Såvitt framgår har Skatteverket vid sin prövning ansett att samtliga belopp som utbetalats mot osanna fakturor m.m. ska beskattas som intäkt hos Bo Brömster. Skattetilläggsbesluten har vunnit laga kraft.

I överklagandet till hovrätten yrkade Bo Brömster att åtalet för skattebrott skulle avvisas och hänvisade till artikel 4 i sjunde tilläggsprotokollet till Europa-konventionen. Vid hovrättens huvudförhandling återtogs avvisningsyrkandet. Efter hovrättens huvudförhandling har EU-domstolen den 26 februari 2013 meddelat en dom med anledning av en begäran om förhandsavgörande från Haparanda tingsrätt bl.a. avseende frågan om det svenska systemet är förenligt med förbudet mot dubbelbestraffning i unionsrätten. Sedan hovrätten berett åklagaren och Bo Brömster tillfälle att yttra sig över betydelsen av EU-domstolens avgörande för den fråga Bo Brömster aktualiserade i överklagandet har Bo Brömster på nytt framställt yrkande om avvisning. Åklagaren har avstått från att yttra sig i frågan.

I 30 kap. 9 § rättegångsbalken föreskrivs att en person inte får lagföras eller straffas för samma brott mer än en gång. Brottmålsdomens rättskraft omfattar alla straffrättsliga påföljder för den bedömda gärningen men utgör inget hinder mot att samma gärning läggs till grund för en talan om en annan rättsföljd. Enligt intern svensk rätt har skattetillägg inte varit att anse som en straffrättslig påföljd i lagrummets mening.

Utöver interna svenska bestämmelser måste, såvitt är aktuellt i detta mål, hänsyn tas till förbudet mot dubbel lagföring och dubbelbestraffning i Europakonventionen. Enligt artikel 4 punkt 1 i sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen får ingen lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott som han redan har blivit slutligt frikänd eller dömd för i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat. Bestämmelsen gäller som lag i Sverige.

Europadomstolen har på senare år i ett flertal avgöranden prövat och delvis utvidgat räckvidden av förbudet mot dubbel lagföring och dubbelbestraffning (*ne bis in idem*). Högsta domstolen och Högsta förvaltningsdomstolen har i avgöranden efter Europadomstolens praxisförskjutning funnit att det fortfarande finns visst utrymme för att ha flera sanktioner för samma brott och att dessa sanktioner kan beslutas av olika organ vid skilda tillfällen.

Som tidigare nämnts har EU-domstolen efter hovrättens huvudförhandling i detta mål meddelat en dom angående en begäran om förhandsavgörande avseende tolkningen av det förbud mot dubbelbestraffning och dubbel lagföring som återfinns i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt den bestämmelsen får ingen lagföras eller straffas på nytt för en lagöverträdelse för vilken han eller hon redan har blivit frikänd eller dömd i unionen genom en lagakraftvunnen brottmålsdom i enlighet med lagen. Målet vid Haparanda tingsrätt rörde fråga om ansvar för skattebrottslighet avseende bl.a. mervärdesskatt. I domen uttalade EU-domstolen att principen om *ne bis in idem* i artikel 50 inte utgör hinder för en medlemsstat att för samma gärning i form av underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att deklarerera mervärdesskatt, först påföra ett skattetillägg och därefter utdöma ett straff, förutsatt att den förstnämnda sanktionen inte har straffrättslig karaktär, vilket det

ankommer på den nationella domstolen att bedöma. Den bedömningen ska ske efter vissa angivna kriterier, motsvarande de kriterier som Europadomstolen tidigare ansett relevanta när det gäller att avgöra om en sanktion har straffrättslig karaktär.

Högsta domstolen har den 19 mars 2013 meddelat prövningstillstånd i ett där anhängigt mål för prövning av ett yrkande om avvisning av åklagarens talan med hänvisning till "ne bis in idem"-principen. Högsta domstolen har vidare beslutat att avvisningsfrågan ska avgöras i plenum. I det mål hovrätten nu har att pröva har huvudförhandling hållits, omfattande tre huvudförhandlingsdagar. I målet finns tre tilltalade, varav två inte berörs av tolkningen av den aktuella frågan. Åtalen rör i samtliga fall gärningar som ägt rum för lång tid sedan. Hovrätten anser, bl.a. av hänsyn till parterna, att det inte är rimligt att på nytt innehålla domen i avvaktan på Högsta domstolens avgörande och därmed även riskera att ny huvudförhandling måste hållas i målet.

EU-domstolens avgörande tar sikte på unionsrätten. Det är känt för hovrätten att det kan förväntas att även Europadomstolen kommer att pröva frågan om det svenska systemet är förenligt med Europakonventionen. I detta mål utgår hovrätten från att "ne bis in idem"-principen har samma innebörd och räckvidd i Europakonventionen som i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Bo Brömster har ålagts att betala skattetillägg för samma förfaranden som åtalet för skattebrott avser. Besluten om skattetillägg har vunnit laga kraft. Att skattetillägg har straffrättslig karaktär om bedömningen sker utifrån de kriterier Europadomstolen anvisat är sedan tidigare accepterat av Högsta domstolen och hovrätten ansluter sig till den bedömningen. Bestämmelsen i artikel 4 i det sjunde tilläggsprotokollet hindrar därmed att åtalet prövas. Tingsrättens dom ska därför undanröjas i den delen och åtalet för skattebrott avvisas.

Påföljder

Bo Brömster

Bo Brömster ska dömas för sex fall av bokföringsbrott, grova brott, och bestickning, grovt brott. Det lägsta straffet som kan dömas ut för bokföringsbrott är fängelse sex månader. Hovrätten anser att den samlade brottsligheten har i vart fall ett straffvärde om ett och ett halvt års fängelse. Det kan konstateras att det gått lång tid från det att Bo Brömster första gången hördes med anledning av misstanke om bokföringsbrott under hösten 2005 och till dess åtal väcktes vid tingsrätten i mars 2011. Därefter dröjde det ytterligare drygt ett år till dess målet kunde avgöras vid tingsrätten, bl.a. avvaktades kompletterande utredning från åklagaren. Under utredningstiden har emellertid nya misstankar tillkommit. Åklagaren har uppgett att den långa utredningstiden kan hänföras till de svårigheter och tidsutdräkter som förekommit i samband med att det begärts rättslig hjälp med att få tillgång till uppgifter om bankkonton m.m. på Isle of Man. Att så varit fallet stöds av handlingar i tingsrättens akt. Med hänsyn till det anförda och till att det är fråga om brottslighet av sådant slag som även i vanliga fall är svårutredd, anser hovrätten att vad som framkommit om handläggningen i målet inte utgör grund för att anse att Bo Brömsters rätt till rättslig prövning inom skälig tid i Europakonventionens mening har kränkts. Däremot ska, med tillämpning av 29 kap. 5 § första stycket 7 och 30 kap. 4 § första stycket brottsbalken, beaktas att lagföringen tagit lång tid. Vid den prövningen anser hovrätten att straffmättningsvärdet motsvarar fängelse ett år. Med hänsyn härtill och till att bokföringsbrotten är av sådan art att påföljden normalt bestäms till fängelse finns det inte utrymme för en icke frihetsberövande påföljd. Påföljden bör bestämmas till ett års fängelse.

Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren

Hovrätten delar tingsrättens bedömning vad avser straffvärdet för mutbrotten. Det har emellertid förflutit lång tid från det brotten begicks, vilket bör beaktas när påföljden bestäms. Vidare kan konstateras att Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren har avskedats från sina anställningar till följd av brotten. Med hänsyn till det anförda anser hovrätten att straffmättningsvärdet inte bör bestämmas till mer än sex månader för envar av Leif Djärv och Lars-Göran Lindgren. De har i hovrätten framhållit att det inte funnits någon

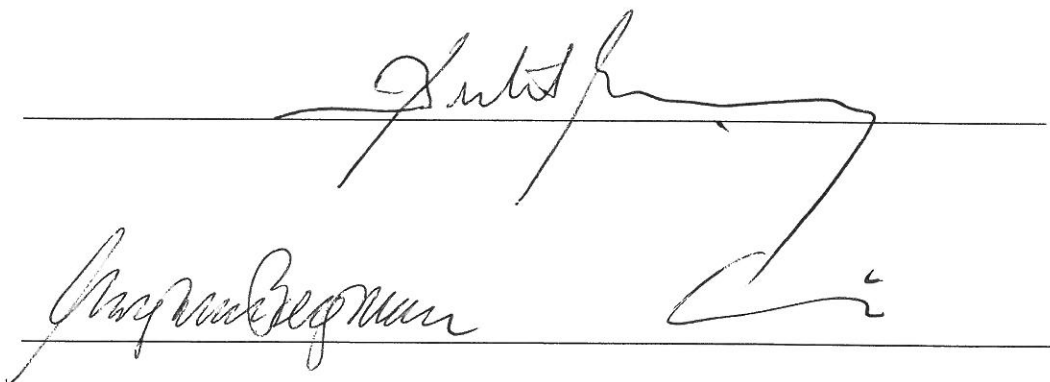
kommunal uppdragsgivare i bakgrunden utan att det enbart rört sig om privatägd verksamhet med kunder från det privata näringslivet. Enligt hovrättens uppfattning har det inte heller kommit fram någon annan särskild omständighet som ger anledning att anse att det i detta fall föreligger en presumtion för fängelse. Med hänsyn till det anförda anser hovrätten att påföljden för envar av dem kan bestämmas till villkorlig dom i förening med dagsböter. Den omständigheten att Leif Djärv döms för att ha tagit mutor under något längre tid och med högre belopp än Lars-Göran Lindgren bör få visst genomslag vid bestämmandet av antalet dagsböter.

Förverkande av utbyte av brott

Hovrätten delar tingsrättens bedömning och domen ska fastställas i fråga om betalningsskyldighet mot staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast onsdagen den 24 april 2013.

The image shows two handwritten signatures in black ink. The top signature is written over a horizontal line and appears to be 'Bertil Eriksson'. The bottom signature is also written over a horizontal line and appears to be 'Margareta Bergman'. There is a small mark to the right of the bottom signature.

F.d. hovrättsråden Bertil Eriksson och Margareta Bergman (referent), tf. hovrättsassessorn Christian Stamblewski samt nämndemännen Monica Sällström Andersson och Christer Bäckman har deltagit i avgörandet. Domstolen är enig.

Avräkningsunderlag finns i hovrättens akt.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 500615-8579	Datum för dom/beslut 2013-03-11
Efternamn Brömster	Förnamn BO Göran

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

Datum 2005-09-27	Datum 2005-10-12
---------------------	---------------------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Margareta Bergman